

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122209657
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1122209657.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: Y. K., J.. XX.X.XXXX, Y. G. Z. L. X, S., proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a.s., IČO: 53 812 948, Krasovského 15, Bratislava, o zaplatenie 800 eur, o odvolaní obchodnej spoločnosti UNIQA pojišťovna, a.s., IČ: 492 40 480, Evropská 810/136, Praha 6- Vokovice, Česká republika, konajúcej prostredníctvom organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 53 812 948, Krasovského 15, Bratislava, zast. CLS Čavojský & Partners, s.r.o., IČO: 36 854 972, Zochova 6-8, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 7.5.2025, č. k. B1-9C/65/2022-85, v spojení s opravným uznesením Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 17.11.2025, č. k. B1-9C/65/2022-121, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie obchodnej spoločnosti UNIQA pojišťovna, a.s., IČ: 492 40 480, Evropská 810/136, Praha 6- Vokovice, Česká republika o d m i e t a.

II. Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie pre nedostatok procesnej subjektivity žalovaného podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 62 CSP zastavil (výrok I.) za súčasného nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán (výrok II.).

2. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil s odkazom na ust. § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tým, že žalobkyňa síce z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania tým, že za žalovaného označila subjekt bez právnej subjektivity, avšak na strane žalovaného vystupuje subjekt, ktorý pre absenciu právnej (procesnej) subjektivity nemôže byť nositeľom práv a povinností, a preto mu nemohlo vzniknúť ani právo na trovy súdneho konania. Z uvedeného dôvodu o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie UNIQA pojišťovna, a.s., IČ: 492 40 480, Evropská 136, Praha- Vokovice, Česká republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s., IČO: 53 812, 948, pobočka poisťovne z iného členského štátu, Krasovského 15, Bratislava (ďalej len „obchodná spoločnosť UNIQA pojišťovna, a.s.“), ktorá z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f) a h) CSP navrhla napadnuté uznesenie vo výroku II. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne ho zmeniť tak, že odvolací súd prizná odvolateľovi voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinstančného i odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Úvodom poukázala na to, že súd prvej inštancie sa otázkou právnej subjektivity žalovaného v súlade s § 161 CSP spočiatku zjavne nezaoberal, keď namiesto toho, aby konanie zastavil, žalobu doručil organizačnej zložke UNIQA pojišťovna, ktorú uviedol aj v záhlaví uznesenia, ktorým ju vyzval na vyjadrenie k žalobe. Označenie žalovaného v uznesení zo dňa 27.2.2025, č. k. B1-9C/65/2022-41 pritom

nekorešpondovalo s označením žalovaného v žalobe. Keďže organizačná zložka UNIQA pojišťovna bola prvoinštančným súdom vyzvaná na vyjadrenie k žalobe a sama toto vyjadrenie podať nemohla, vyjadrenie za ňu podala UNIQA pojišťovna (v záujme ochrany jej práv a právom chránených záujmov, ako aj v záujme poskytnutia súčinnosti konajúcemu súdu) a v predmetnom vyjadrení si aj uplatnila nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %. S odkazom na ust. čl. 4, § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP uviedla, že ak UNIQA pojišťovna podala vyjadrenie k žalobe, neurobila tak svojvoľne, ani z vlastnej iniciatívy, ale preto, že na takýto postup bola súdom prvej inštancie vyzvaná jej organizačná zložka, ktorá tak učiniť nemohla. Rovnako UNIQA pojišťovna podala vyjadrenie k žalobe preto, že toto vyjadrenie nemohol podať žalovaný. UNIQA pojišťovna nemohla vstúpiť do konania namiesto žalovaného, avšak súd prvej inštancie fakticky konal (najprv) s jej organizačnou zložkou a neskôr s ňou. Vzhľadom na výrok o zastavení konania je pritom zrejmé, že UNIQA pojišťovna bola v konaní úspešná. Pokiaľ preto UNIQA pojišťovna poskytla súdu prvej inštancie v priebehu konania súčinnosť, s čím boli spojené a vynaložené náklady na právne zastúpenie, patrí jej za ne náhrada trov konania, pričom tento nárok je potrebné posúdiť optikou čl. 4 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 a nasl. CP. Podporne v tejto súvislosti poukázala na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.5.2024, č. k. 2Cob/51/2024-211, ktorým bola UNIQA pojišťovna priznaná náhrada trov konania, hoci nebola v konaní stranou sporu. Súd prvej inštancie tak v zmysle uvedeného vec nesprávne právne posúdil, ak odvolateľovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Napadnuté uznesenie označila s odkazom na nálezy ÚS SR sp. zn. II. ÚS/64/2012 zo dňa 4.7.2012, sp. zn. III. ÚS/508/2011 z 21.2.2012, sp. zn. III. ÚS/119/2003 z 16.9.2003 a judikát R 37/1985 aj za arbitrálne a odnímajúce UNIQA pojišťovna nárok na náhradu trov konania, keď súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že nárok na náhradu trov konania si voči žalobcovi uplatnila UNIQA pojišťovna. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie tiež podľa odvolateľky vec nesprávne právne posúdil, keď nepriznal UNIQA pojišťovna nárok na náhradu trov konania podľa čl. 4 v spojení s § 256 CSP, nedostatočne zistil skutkový stav veci, resp. na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne právne posúdenie zhladol aj v tom, že konajúci súd rozhodoval o nároku žalovaného na náhradu trov konania, hoci ten si v konaní žiaden takýto (a ani obdobný) nárok neuplatnil.

4. Žalobkyňa v reakcii na súdom doručené odvolanie vyjadrenie k nemu nedoručila.

5. Odvolací súd prejednal odvolanie podané obchodnou spoločnosťou UNIQA pojišťovna, a.s., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že sa jedná o odvolanie podané neoprávnenou osobou, a preto je ho potrebné podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení odmietnuť.

6. Podľa § 60 zák. č. zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) stranami sú žalobca a žalovaný.

7. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Podľa § 360 ods. 1 CSP odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77.

9. Podľa § 361 ods. 1 CSP prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

10. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

11. Subjektívna procesná legitimácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z citovaných ust. § 359 až § 361 CSP. V prvom rade je osobou oprávnenou podať odvolanie tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Podmienkou subjektívnej prípustnosti odvolania u strany sporu je tak existencia ujmy spôsobenej napadnutým uznesením, ktorá sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska vychádzajúc z výroku napadnutého rozhodnutia. Inými subjektami, ktorým zákon priznáva právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, sú intervenient a prokurátor (§ 360 a § 361 CSP). Ak odvolanie nebolo podané stranou sporu alebo za splnenia zákonných podmienok intervenientom alebo prokurátorom, odvolací súd postupom podľa § 386 písm. b) CSP odvolanie bez meritórneho prieskumu odmietne.

12. V prejednávanej veci odvolací súd z obsahu súdneho spisu zistil, že konanie vo veci samej bolo podľa § 161 ods. 2 CSP právoplatne zastavené pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania v podobe nedostatku procesnej subjektivity žalobkyňou označeného žalovaného (UNIQA poisťovňa, a.s., IČO: 53 812 948, Krasovského 15, Bratislava). S prihliadnutím na uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, keď aj napriek procesnému zavineniu žalobkyne na zastavení konania nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania zdôrazniac, že na strane žalovaného vystupoval subjekt bez právnej subjektivity, ktorý nemôže byť nositeľom ani práva na náhradu trov konania. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania a predloženej plnej moci udelenej advokátskej kancelárii CLS Čavojský & Partners, s.r.o. (č. I. 55 súdneho spisu) je zrejmé, že odvolanie voči výroku II. napadnutého uznesenia podala UNIQA poisťovňa, a.s., ktorá však nebola stranou sporového konania, a o ktorej právach či povinnostiach nebolo napadnutým uznesením rozhodnuté, t. j. odvolateľka nie je osobou (subjektom) podľa hypotézy ust. § 359 CSP legitimovanou na podanie odvolania voči výroku II. napadnutého uznesenia. Stranami civilného sporu sú z hľadiska formálneho poňatia len žalobca a ten subjekt, ktorého žalobca označí za žalovaného. V procesnom vzťahu medzi žalobkyňou a ňou označenou (nespôsobilou) žalovanou nie je odvolateľka nositeľkou procesných práv a povinností, nakoľko jej neprislúcha postavenie sporovej strany, t. j. subjektu označeného žalobkyňou ako žalovaná strana (obdobne viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha.: C.H. Beck, 2016, str. 935). Procesný status sporovej strany menovaná obchodná spoločnosť nezískala ani podaním vyjadrenia k žalobe a ani tým, že jej v súvislosti s predmetným konaním vznikli náklady právneho zastúpenia. Trovy konania síce môžu vzniknúť aj iným subjektom než stranám konania, nárok na ich náhradu je však možné priznať len v súvislosti s dokazovaním (§ 258 a § 259 CSP). Uvedené nemožno zhojiť ani prostredníctvom inštitútu analógie (čl. 4 CSP), ktorým odvolateľka argumentuje. Okrajovo odvolací súd poukazuje na to, že rovnaký následok v podobe odmietnutia odvolania by malo aj odvolanie podané subjektom označeným za žalovaného v predmetnom konaní, a to z dôvodu nedostatku procesnej subjektivity majúceho za následok, že v konaní označený žalovaný nedisponuje procesným oprávnením podať opravný prostriedok voči napadnutému uzneseniu.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd musel odvolanie menovanej obchodnej spoločnosti bez meritórneho prieskumu podľa § 386 písm. b) CSP odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

14. K nemožnosti domáhať sa náhrady trov konania subjektom odlišným od strany sporu v prípade zastavenia konania pre nedostatok procesnej subjektivity žalovanej strany a k správnosti odmietnutia odvolania podaného takýmto subjektom vo vzťahu k rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania odvolací súd odkazuje na uznesenie ÚS SR zo dňa 13.12.2022, sp. zn. IV. ÚS 651/2022 publikované v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 99/2022, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 3.8.2022, č. k. 2Cob/81/2022-312 aj v časti, v ktorej bolo odvolanie podané subjektom odlišným od sporových strán voči výroku o trovách konania odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko odvolací súd vyhodnotil odvolanie ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, túto nie je možné zaviazat' ani na náhradu prípadných trov odvolacieho konania. Ako už odvolací súd vyššie uviedol, nárok na náhradu trov konania v zmysle § 255 a nasl. CSP má len strana sporu voči protistrane (obdobne viď Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 1026). V danom prípade by preto žalobkyňa nebola možné priznať právo na náhradu trov konania ani v prípade, že by jej v odvolacom konaní nejaké trovy vznikli, k čomu však v danom prípade nedošlo.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon

pripúšťa (§ 419 CSP v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).